

Publicerad 2007-05-21 19:58 av fröken pia

min talang kära falang

fumlar med dina knappar

vill öppna dig

krypa inunder

vara dig närmare än din egen hud

finner mig faschinerat

övertygad om att verkligheten

existerar även för mig

trots att jag flummar

äger fantasierna inte längre mitt jag

tycks inte längre famla omkring i ljuset

utan vågar kliva in i mörkret

endast i skydd av min vådräkt

som om den skulle kunna skydda mig

från att bli biten av hajar som gömmer

cirkulerar bland vassa korealler

minns du thailand

händer under vattnet

flätades samman när vi

snorklade bland havets vackra

den guppande sjöhästen

gör mig fortfarande gyllenbrun

lämnar en smak av singha

på mina läppar röda

jag vet att jag är allt det där

fumlig flummig och att jag famlar

allt som oftast flamsig

så ofta även svamlar jag

klandrar och förvandlar guld till skit

det är min talang

kära falang

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fröken pia med Poeter.se id #5208 innehar upphovsrätten